

Svend Høgsbro: Maa jeg blot sige til den højtærede Krigsminister, at det Spørgsmaal, han nu fremdrog om Offentlighed i den militære Retspleje, er jo afgjort af Grundloven, saa derom behøver man vist ikke at foretage mange Forundersøgelser.

Krigsministeren (Schnaak): Det kan godt være, det ærede Medlem har Ret, men saa kan jeg ikke ganske overse det. Jeg ved ikke, om Grundloven siger, at al Retspleje skal være offentlig. (Svend Høgsbro: Jo!) Ja, saa vil der vist være mange Forhold, i hvilke Militæret ikke kan overholde det.

Justitsministeren (Rumpe): I Anledning af det ærede Medlems Henvendelse til mig skal jeg svare ham, at jeg er ikke nogen Beundrer af den nuværende Sædelighedslovgivning, og jeg anser det ikke for umuligt, at man kunde naa til en heldigere Lov. Jeg agter imidlertid ikke at tage Spørgsmaalet op for Betænkning hos den omhandlede Kommission. Det er et saa overordentlig vanskeligt Spørgsmaal, at komme ind paa, at naar man skal tage det under Overvejelse, er der god Grund til at søge at faa alle de Bidrag, man kan, til en hensigtsmæssig Undersøgelse, af Sagen, for at finde det rette. Sædelighedslovgivningen gælder ganske vist for hele Landet, men det er dog realiter navnlig Kjøbenhavn, det kommer an paa, og naar her er nedsat en Kommission for at tage Spørgsmaalet om den nuværende Ordning under Overvejelse, ville ganske naturligt de Resultater, hvortil den maatte komme, have stor Betydning, naar der spørges om Forandring i Lovgivningen. Det ærede Medlem henviste til en Uklarhed, som skulde findes i Kommis-soriet. Det er muligt, at en saadan Uklarhed er til Stede; jeg har ikke Kommis-soriet ved Haanden og kan ikke alene efter en Oplæsning bedømme det. Jeg synes, man vel man kunne forstaa den Tanke, som ligger i Kommis-soriet. Naar Kommissionen er ned-sat for at tage under Overvejelse Sædelig-hedsforholdenes Ordning i Kjøbenhavn paa Grundlag af den nuværende Lovgivning, men det samtidig dermed siges, at Kommiss-ionen kan tage Spørgsmaalet om Foran-dringer i denne Lovgivning under Over-vejelse, er der derved taget Hensyn til det Tilfælde, at Kommissionen maatte komme til det Resultat, at den nuværende Sædelig-hedslovgivning er saaledes, at den i Virke-ligheden ikke kan stille noget Forslag om en hensigtsmæssigere Ordning af dens Anven-delse, end den nuværende, og at Kommiss-

ionen derfor maa tilraade visse Foran-dringer i Lovgivningen. Med andre Ord: Kommis-soriet har en saadan lati-tude, at Kommissionen er i Stand til i ret betydeligt Omfang at komme ind paa Spørgsmaal om Forandringer i den nuværende Lovgivning. Jeg forudsætter derfor, at Kommissionen, naar den maatte komme til det Resultat, at en hensigtsmæs-sigere Ordning fordrer Forandringer i Lov-givningen, ogsaa stiller det i saa Henseende fornødne Forslag. Der vil derved kunne fremkomme værdifulde Bidrag til de senere Overbejelser. Naar jeg vil afvente Fremkomsten af Kommissionens Betænkning, er det altsaa ikke, fordi jeg ikke har Oie for de svage Punkter ved det nuværende System, men fordi jeg mener, at et er at se Mang-ler ved det nuværende, og et andet er at fastsætte, hvad man skal sætte i Stedet der-for. Det turde være vel bekendt, at der mel-lem Modstanderne af det nuværende System bestaar meget modstridende Anskuelser om, hvad Vej man skal gaa.

Der er i Dag af ærede Medlemmer med det Kjøbenhavnske Politii for Oie henvendt forskellige Bemærkninger til mig angaaende Fortolkningen af en Grundlovsparagraf, og angaaende almindelige Love, som formenes at kunne spille en væsentlig Rolle ved Fortolkningen af denne Grundlovsparagraf. Jeg agter ikke at indlade mig paa en Be-svarelse af disse Bemærkninger, skønt nogle af dem ere adresserede til mig under Form af ligefremme Spørgsmaal. Jeg finder ikke, at det nuværende Ojeblik, hvor vi behandle Finanslovsforslaget, egnede sig til Drøftelse af saadanne Spørgsmaal. Jeg siger dette, for at man ikke af min Tavshed med Hensyn til disse Udtalelser skal kunne anføre, at jeg ind-rømmer Rigtigheden af dem.

Berntsen: Paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne skal jeg modstaa enhver Fristelse til at komme ind paa Spørgsmaal, der kunde bidrage til yderligere at trække denne Forhandling i Langdrag. Oprigtig talt mener jeg, at man uden Stede kunde lade denne Finanslovdebat med stærke Stridt nærme sig sin Afslutning. Naar jeg har be-gæret Ordet, er det ogsaa blot for i al Kort-hed at gøre nogle faa Henstillinger til den højtærede Indenrigsminister og det eventuelle Finansudvalg. Min første Henstilling an-gaar de private Baners Forhold til Staten, ikke de private Baner, der nu anlægges, men de, der ere anlagte efter tidligere Love. Det er jo bekendt, at ca. en halv Snes af disse Baner skal betale en aarlig Afgift til Stats-kassen for at faa Tilflytning til Statsbaner-